

ΤΟ ΛΙΩΝΙΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΓΑΜΟ

Τελευταία έχει παρατηρηθεί ότι τα περισσότερα συνοικεία δεν εὐδοκούν και ότι τὰ διαζύγια μέρη μὲν τὴν ἡμέρα πληθύνονται σὲ βίαιες χώρες τοῦ κόσμου. Ἀπὸ αὐτὸ λοιπὸν λαβαίνοντας ἀφορμὴ κάποιος ἄγγελος γαμπρός, σκεπτάει ἕναν πίνακα, στὸν ὁποῖο περιλαμβάνονται ὅσες ἡ γυναῖκες καὶ οἱ ἄντρες ποὺ δὲν πρέπει νὰ παντρευθῶνται, γιατί θὰ καταλήξουν ἀσφαλῶς σὲ διαζύγιο.

Ἄς ἀρχίσουμε λοιπὸν πρῶτα—πρῶτα ἀπὸ τίς γυναῖκες. Πρέπει, κατὰ τὸν ἄγγελο γαμπρὸ, νὰ μὴνὸν ἀνέπαντρες :

Ἡ γυναῖκα ποὺ δὲν θέλει νὰ πλύνῃ ἕνα μαντήλι.

Ἡ γυναῖκα ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ δηλώσῃ τὸ παιδί της.

Ἡ γυναῖκα ποὺ ἀγορεύει διάφορα εἶδη ἀπλῶς καὶ μόνο γιὰ τὴν ἄρεσόν.

Ἡ γυναῖκα ποὺ νομίζει ὅτι οἱ ἄντρες εἶνε ἄγγελοι ἢ ἡμίθεοι.

Ἡ γυναῖκα ποὺ θὰ προτιμῶσε νὰ πεθάνῃ μᾶλλον, παρὰ νὰ φορεθῇ τὸ ἴδιο καπέλλο ἐπὶ δύο συνεχῆ χρόνια.

Ἡ γυναῖκα ποὺ πιστεύει ὅτι ἡ μαγειρικοῦ καὶ ἡ ὑπερῆτρα εἶνε ἴσωνες νὰ ἐπιβάλλουν τὰς αἰτίαι.

Ἡ γυναῖκα ποὺ διαβάσει μυθιστορήματα καὶ ἀνεπιπολεῖ ὅτι θὰ συζητήσῃ ἕνα δοκίμιο ἢ ἕνα κόμικ.

Ἡ γυναῖκα ποὺ παντρεύεται μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ πληρώσῃ ἢ σκεῖνος τοὺς λογαριασμοὺς της.

Ἡ γυναῖκα ποὺ φροντίζει μίλλον γιὰ τὸ ντύσιμό της, παρὰ γιὰ τὴν ἕντα τὸν παιδιὸν της.

Ἡ γυναῖκα ποὺ μένει μέσα στὸ σπίτι μόνον ὅταν δὲν ἔχει νὰ πλῆσθῃ ἐπισκεπῆ.

Ἄς ἐξομῶμε τώρα καὶ στοὺς ἄντρες. Οἱ ἄντρες ποὺ δὲν φέρει νὰ παντρευθῶνται, γιατί θὰ καταστήσουν ἄσπιτες τίς γυναῖκες των, ἐπάρματα στὴν ἀκόλουθη κατηγορία.

Οἱ ἄντρες ποὺ θέλει νὰ τὸν τέρψῃ ἡ γυναῖκα του.

Οἱ ἄντρες ποὺ νομίζει ὅτι τὸ καπέλλο της γυναικὸς του δὲν πρέπει νὰ στοιχίζῃ ἀπὸν ἰσὸν 100 φράγκα.

Οἱ ἄντρες ποὺ φαντάζεται τίς γυναῖκες ἀγγέλους.

Οἱ ἄντρες ποὺ δὲν θυμιάται ποτε ἔχει ἡ γυναῖκα του τὰ γενεθλῖά της.

Οἱ ἄντρες ποὺ δὲν θέλει νὰ ἀρροιστήσῃ ποτὲ ἡ γυναῖκα του. Καὶ ἔπειτα συνέχεια...

αἰωνοτημένους, ὁ ὁποῖος πῶλες ἐπιτήρη, ἐργασίας, ἀρμυζε το χέρι τοῦ γέρο Σαχτούρη καὶ τὸ φίλοισ, ἐνὸς λεπτοῦ ἐτάρασαν τοὺς ὄμοις του.

—Μι... ποὺς εἶσαι εὐ; φοιτοῦς με ἀπορία ὁ Νάνασος. Δὲν καταλαβαίνω...
—Δὲν με ἐπινοῶ. Ναίωσθε μοι; Εἶμαι ὁ ποῦτος της Ἐλθινάς, ποὺ λαλοῦνθα στὴ νυμφικία τοῦ Κάβο—Πάας, ἀπὸ τὴν Πάτρα, ἀπέναντος ὁ ἐπισκοπείης... Με γλύτωσεσ τότε κατὰ τὴν Πύρρα, γιατί δὲν ἄμωρε νὸ μοὺ κομῆ ὁ γιατρός τὰ πόδια μου... Στὴν Ἰσόρα, σὲ ἀρχοντοῦ σου, με περιποιήσαν κα' ἔγνα κατὰ... Κίτταζε πὸς περσάτῳ...

Καὶ ἔκανε μερικά θριαμβικτικὰ βήματα μέσα στὴν ἐνδοξοῦ σαλί.

—Ἄ! εἶμαι ποὺ εὐχαριστήμενος, παιδί μου, ποὺ σὲ βίετο, ἀπάντησε ὁ ναύαρχος. Καὶ ἀπὸ ποὺ μάς ἔρχεσαι;

—Ἀπὸ τὴν Ἀίγυπτο... Εἶμαι ἀπὸ κάποιον χρόνον ἐμπερισταμένους σὲ τὸ Κάιρο...

Καὶ ἄρχισε νὰ διηγῆται τὴν ἱστορία της κατοικηνῆς ζωῆς του, πὸς ξηνητεῖρες, πὸς ἐσχισμῶτες περιουσία, πὸς ἐποήσε νὰ ξαναῖθι τὸν λατοῦδα κα' ἀποκόμισε νὰ χάνῃ ἕνα ταξίδι. Ἐτοῖ ἤρθε καὶ στὸν Πόρο νὰ τὸν ἰδῇ.

—Τόχα κρημὴ ἀποθνήσκῳ νάρθηδὸν καὶ σοὺ φίλῳ τὸ χέρι, Ναύαρχε μου! ἐπέλειωσε ὁ Νικολῆς Μανιάτης.

Ὁ Σαχτούρης τὸν ἐκράτησε λίγο καιρὸ κοντὴν του καὶ τὸν ἐφιλοξένησε σὲ σπίτι του, σὲ τὸν Πόρο. Ἐλθροῖσαν τὰ Χριστοῦγεννα. Ὁ ναύαρχος δὲν ἄμινε τὸν καλὸν του οὐλοκομιστὴ νὰ γῆνῃ. —Θα γιορτάσουμε τὰ Χριστοῦγεννα μαζίς, τοῖς εἶπε.

Ὁ Νικολῆς Μανιάτης ἔχε τότε μὴν ὄμοια ἔλκενοι, ποὺ με μεγάλη χαρὰ τὴν ἐπεδοκίμασε ὁ Γεωργῖος Σαχτούρης: Τὴν ἡμέρα τὸν Χριστοῦγέννων, γιὰ ἀνάμνησι τοῦ ἁγιοῦ τοῦ μικροῦ Ψαριανοῦ, στρώθηκε τραπέζι σ' ὅλα τὰ ἀφρογὰ παιδιά τοῦ Πόρου καὶ σ' ὅλους τοὺς ποῦτους. Ἦταν ἕνα πανηγύρι ποὺ τὸ παρακολούθησαν με συγκινητικὸν ἐνδιαφέρον οἱ πάλαιρι θαλασσομάχοι τοῦ Ἀγῶνος, ὅσοι βρισκόνταν στὸν Πόρο τὴ μέρα αὐτῆ.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Τὸ ὄνομα τοῦ Μισοῦλη. Τὶ λένε οἱ Κασσιῶ. Τὸ τουρκικὸ εὐδρωμε καὶ οἱ Μισοῦληδες τῆς Κασσῶ. Πὸς ἐφηφρίοντε τὰ νεσοχέδια ἐπὶ Τριχοῦς. Ὁ μῦθος τοῦ Δημητριάδη. Τὰ κίττακα τῆς κλεπεῦς. Ὁ Ποταμῖανος κα' ὁ ἐγκληματαίς. Μία πετυχημένη ἀπάντησι, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Πολὺς λόγος ἔγινε ἐσχάτως ἀπὸ ποῦ πήρε τ' ὄνομα «Μισοῦλης» ὁ ἐνδοξὸς ναύαρχος τοῦ Ἀγῶνος. Ἄλλοι λοιπὸν εἶπαν πὸς θνομάστηκε ἔτσι ἀπὸ τὸ «Μί α Ο ἰ λ ο ι», τὴ φράσι δηλαδὴ ποὺ συνήθει νὰ λέη στοὺς κωπηλάτες τοῦ πλοίου του, γιὰ νὰ τραβοῦν ὄμοι ταυτοχρόνως τὸ κοπῆ, κα' ἄλλοι ἐπιστήριξαν πὸς τὸ Μισοῦλης δὲν ἔνε παρὰ τὸ «Μισοῦλα», τ' ὄνομα δηλαδὴ ἐνὸς τουρκοκρατικῶ πλοίου ποὺ ἀγόρασε ὁ ναύαρχος.

Ἐν τούτοις τὸ πὸ πιθανὸν σχετικὸς εἶνε αὐτὸ ποὺ βεβαοῦν οἱ Κασσιῶ καὶ τὸ ὅμοιον διηγῆται κάποιος ὁ κ. Ζ. Χαλκιάδης.

Ἡ Κασσιῶ λοιπὸν ἐκδοχὴ εἶνε ἡ ἔξῃς :

«Μεταξὺ τὸν πλοίων, τα ὁποῖα οἱ Κασσιῶ ἀγωνιστικὰ ἀιχμαλωτίσανε ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἐπαρῶς στὸ λιμάνι τῆς Λαμίας, ἦταν κα' ἕνα εὐδρωμο, ἐξαιρετικῆς κωπηλότητος καὶ βαρῶτα ἐπιπλωμένον.

Τὸ πλοῖο αὐτὸ τὸ ἀιχμαλωτίσε ὁ Κασσιῶ Γεωργῖος Μισοῦλης, τῆς γνωστῆς Κασσιῶν τῆς οὐχομενίας τὸν Μισοῦληδων. Ὁ Μισοῦλης λοιπὸν αὐτὸς ἔβησε τὸ τουρκικὸ ὄμοι τὸ πλοῖον κα' ἐτάραξε στὴν πρῶθι του τὸ ἐπιπέδο του.

Τὸ πλοῖο παραδόθηκε κατὰν, ὡς γνωστὸν, στὴν τότε προσωρινὴ Κυβέρνησι καὶ ἔγινε ἡ ναυαρχία τοῦ ἡρωοῦ ναύαρχου, ὁ ὁποῖος λεγόταν τότε Ἀνδρέας Βούσος. Ἀπὸ τὸ πλοῖο δὲ αὐτὸ πήρε καὶ τὸ ὄνομά του ὁ Μισοῦλης.

Ἀπὴ εἶνε ἡ Κασσιῶ ἐκδοσις γιὰ τὸνομα τοῦ Ἀνδρέα Μισοῦλη. Εἶνε καὶ ἀκριβῆς; ἴσως...

Ἐπὶ τῆς προετοιμασίας τοῦ Καρ. Τριχοῦθι, ὅταν ὁ ἀρμυζιστὴς πολιτικὸς ἦταν ναύαρχος, τὰ νομοσχέδια στὴ Βουλῆ ψηφίζόντουσαν ἀστραπιαίως. Μιὰ βραδυνὰ π.χ., ψηφίστηκαν 45 νομοσχέδια...

Μεριστὸ βουλευτικὸ ποὺ στενοχωροῦντουσαν γιὰ τὴν κατάντησιν αὐτῆ, εἶπαι στὸ βουλευτικὸν Ἀιμιμητριάδη νὰ διαμαρτυρηθῇ σχετικῶς, γιατί τὰ περισσότερα νομοσχέδια ψηφίζοντο ἔτσι, χωρὶς νὰ προϋπάρχον ν' ἀπειλοῦντο ἀπὸ τὸν πρῶτον.

—Φοίνετω, ὅτι δὲν ἔξερε τὸ παραμῆθὶ τῆς ἀλεπούς, τοὺς εἶπε τότε ὁ Ἀιμιμητριάδης.
—Ποῦ παραμῆθὶ; φώτησαν οἱ βουλευτικὸν.
—Μιὰ ἀλεπού, ἄρχισε νὰ διηγῆται ὁ Ἀιμιμητριάδης. Ἐνας λέκος καὶ μιὰ ἀσοῦδα εἶχαν συντροφία. Ὁ λέκος κα' ἡ ἀσοῦδα ἔμεταναν σ' ἄιαλεθια, καὶ οἱ νοικοκυραοὶ τοὺς κινηροῦσαν νὰ τοὺς σκοτώσουν. Τότε τοὺς λέει ἡ ἀλεπού: —Ἐλάτε νὰ σοὺ δείξω τὸ ἀμπελὶ τὸ δικὸ μου ποὺ τὸ ἔχω με χωριά καὶ με κατάντες καὶ νὰ κρημῖνετ' αὐτὸ νὰ τρώτε ἐλευθερα ὄμοι σταφυλῶν βέλτες. Ὁ λέκος κα' ἡ ἀσοῦδα πίστεψαν τὴν ἀλεπού κα' ἐπῆραν. Ἀλλὰ τὴ δεύτερη βραδυνὰ, παραφύλαξαν ὁ χωροῦ καὶ τοὺς κινηροῦσαν με πυροβολισμοὺς. Μόλις γλύτωσαν τ' ἀγῶμο κα' ἔμεισαν λαχωνομένα σὲ βοῦνο. Ἐκεῖ βόηξαν τὴν ἀλεπού κα' ἄρχισαν νὰ παραπονοῦνται :

—Γιατὶ δὲν ἔδειχες τὰ κατάντες σου, χωρὰ Μισοῦ! :

—Βρε, τοὺς ἀπαντῆσε ἡ ἀλεπού, με τέτοιο τουρκεῖτῳ, κωπηλατικὸ κα' ἀντίοι, προτάσεις νὰ δείξῃ τὰ κατάντες σου!...

Τὸ ὄμοι σημαίνει, φίλοι μου, ὅτι ἐπ' ὄμοι ὁ Τριχοῦθης εἶνε παρῶντος, τὰ νομοσχέδια θὰ ψηφίζοντο μεσ' ὀφθαλμοῦ. Κα' ἐν φωνάξῳ κα' ἐν διαμαρτυρηθῳ, ποὺς θὰ μ' ἀσοῦθη ἡροσὸν οἱ αὐτῆ τὴν ἀντάρα; θὰ μ' ἀρροισῶν οἱ Τριχοῦθιστὸι σὲ τουρκεῖτῳ καὶ θὰ μ' ἀλλῶζον τὸν ἀδῶστατο... Κάνετε λοιπὸν ἐπιμῶν...

Ὁ γνωστὸς μεγάλος κωπηλατῆς καὶ διαγροῦχος μαζοῦθης Ἠλίας Πηταμῖανος, ἀνελάβε νὰ ἀπερσῆσῃ κάποτε σὲ Κωκυροφροδικεῖο ἕναν διάμωρο ἐγκληματαί.

Με ὄμοι ὅμοι τὸ ἐπιχειρηματῆ του, τὸ δικαστικὸν κατεδικάσε τὸν κωπηροῦθιμο σὲ δίκαιον καὶ ὄμοι νὰ ἐπελεῖσθῃ ἡ πονη του στὶς 17 Σεπτεμβρίου, ἐπιτίμη τοὺ ἐγκληματαί.

Μετὰ τὴν ἐκδοσι τῆς ἀποφάσεως, ὁ κατάντες παρενοῖτο στὸν Ποταμῖανο, ὅτι δὲν κατάνθησε νὰ τοῦ ἀπαντηθῇ δικαιοσῶν.

—Γιὰ ἄλλο τίποτε νὰ παραπονοῦθῃ, τοῖς εἶπε τότε ὁ Ποταμῖανος. Ὅσο γιὰ τὴν ἀδῶσι τῆς δικαιοσῶνης, ἔγνοια σου καὶ θὰ τὴν ἔχη... στὶς 17 Σεπτεμβρίου!...

Ο ΠΑΛΑΙΟΣ